

สภาพทั่วไปของจังหวัด

นราธิวาสจัดเป็นเมืองใต้สุดของประเทศไทย ซึ่งตั้งอยู่บนส่วนปลายของแหลมมลายูที่ยื่นยาวออกไปสู่คาบสมุทรมินโดจีน ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนปกคลุมไปด้วยป่าไม้ถึง ๒ ใน ๓ ของพื้นที่ทั้งหมด ทิวเขามากมายเหล่านี้ เกิดจากการเคลื่อนที่ของเปลือกโลกในตอนต้นมหายุคซีโนโซอิก ทอดตัวเหยียดยาวในแนวเหนือ-ใต้ โดยมีเทือกเขาสันการราคีรีทอดตัวจากจังหวัดสตูลและเลียบเขตแดนไทยและประเทศมาเลเซีย เปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของคาบสมุทรมลายู นอกจากนี้ยังปรากฏรอยเลื่อนขนาดใหญ่เกิดขึ้นหลายแนว พื้นที่ส่วนใหญ่จึงมีลักษณะสูงต่ำแตกต่างกันออกไปเป็นอย่างมาก บริเวณด้านทิศตะวันตกของคาบสมุทรมลายูแผ่นดินมีการยกตัวสูงขึ้นแล้วลาดเอียงไปสู่ที่ราบต่ำด้านทิศตะวันออกจดท้องทะเลฝั่งอ่าวไทย ทิวเขาเหล่านี้เป็นต้นกำเนิดลำน้ำสำคัญของจังหวัดนราธิวาส ๔ สายคือ แม่น้ำบางนรา แม่น้ำสาขบุรี แม่น้ำตากใบ และแม่น้ำสุโหงโกลก ไหลจากทิศตะวันตกลงสู่ที่ราบด้านทิศตะวันออกไปลงท้องทะเลฝั่งอ่าวไทย บริเวณปากแม่น้ำและริมฝั่งชายทะเลปรากฏตะกอนดินยุคควาเทอร์นารีที่ถูกพัดมากับสายน้ำ ทับถมต่อเนื่องเป็นที่ราบเหยียดยาวขนานไปกับท้องทะเลหนาแน่นขึ้นเรื่อยๆ บางส่วนกลายเป็นป่าชายเลนและหาดเลน ขณะที่พื้นที่บางส่วนต่อมาภายหลังได้แปรเปลี่ยนเป็นผืนแผ่นดินแห่งใหม่ ลักษณะเกี่ยวกับการเกิดใหม่ของ ผืนแผ่นดินบริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาที่ยื่นยาวออกไปสู่ท้องทะเลตลอดเวลา

ด้วยเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ตอนใต้สุดของไทย ซึ่งเป็นเขตรับลมมรสุมจากฝั่งทะเลอันดามันและทางฟากฝั่งอ่าวไทยตลอดทั้งปี ในรอบปีจึงมีเพียงฤดูร้อนและฤดูฝน โดยฤดูร้อนอากาศจะร้อนชื้น ส่วนฤดูฝนฝนจะตกหนักต่อเนื่องในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปีจึงสูงเพียง ๒๗ องศาเซลเซียส